

**“WINTERZON op GRAN CANARIA”
met “TENDENS VAKANTIES”**

W1410 van 14 januari t/m 21 januari 2015

FRITS DE VOS

LINDA MEIJER

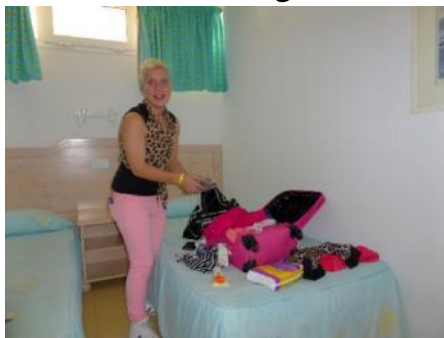
LINDA VAN ROOIJEN

Begeleiding: CATY BOEF

WOENSDAG: 14 januari 2015 om half twee in de morgen.

In het Bastionhotel te Utrecht hebben zich een paar mensen verzameld, te weten Linda van Rooijen die met een taxi kwam en Linda Meijer die door haar p.b.er Leo was gebracht. Hans, de bestuurder van de transfers bus naar Düsseldorf met Caty de reisbegeleidster van deze vakantie, zijn er ook. Het eerste misverstand tussen de Linda's is een feit, wie is nu wie? Klokslag kwart voor staat Frits met zijn ouders in de auto voor het hek van het hotel. Dat was precies op tijd. Na afscheid genomen te hebben rijden we richting Düsseldorf waar we op het vliegtuig stappen naar Gran Canaria. Het is rustig op de weg. Onderweg worden er lekkertjes en drinken uitgedeeld, want we moeten wel wakker blijven. Mooi op tijd zijn we op het vliegveld, we laden de koffers uit en enkelen nemen de tijd voor een sigaretje. Hans gaat weer terug en wij gaan de grote vliegveldhal binnen. Tjonge wat een ruimte en veel mensen. Als we ingecheckt hebben nemen we even de tijd voor een broodje en wat drinken, want daarmee kom je niet door de douane. Het toilet is even zoeken en dan wagen we de gok. De heuptasjes af, de riemen in een bak, jassen uit, horloges af. Caty gaat als eerste door de poort, die slaat alarm en zij wordt direct gefouilleerd. Ook haar winterlaarzen worden gecontroleerd. We hebben afgesproken om niet de woorden "bom" en "drugs" te gebruiken. Ook als ze je fouilleren moet je ze gewoon hun gang laten gaan. We bekijken nog even wat winkeltjes en gaan dan in de rij om in te checken bij de gate. We zijn hier niet de eersten, maar ons plaatsje is gereserveerd. Frits zit bij het raam en wij er allen naast. We vliegen met Condor. Het is de eerste keer voor Linda Meijer dat ze vliegt, best wel spannend. Onderweg krijgen we vier keer drinken aangeboden en een heerlijke sandwich. Caty krijgt een beker koffie over zich heen en gaat met een hele stapel papieren handdoekjes het toilet in. Even later komt ze nat, maar schoon weer terug. Wel zonde van de koffie, haha. Frits en Linda Meijer kopen een koptelefoon en luisteren muziek of kijken televisie. Frits maakt vele foto's van de mooie wereld. Om ongeveer 10.20 uur landen we op Gran Canaria. Mooi op tijd, alleen bij de bus moeten we nog wachten en dan is er door de bijrijder nog paniek om Linda Meijer haar roze koffertje. Nou, ze had hem echt zelf al in de bus gezet. Binnen een uur zijn we bij ons hotel en gaan de dames eerst een sigaretje roken op hun balkon. Om één uur kunnen we aan tafel en dan gaan we eerst naar ons zwembad ! Proost !

Na het zonnen gingen we zoals je kon zien tegen vijf uur naar de boulevard. Wat een mooi uitzicht had je daar. Linda M. ontdekte een levend standbeeld en liep er voorzichtig en zeer nieuwsgierig omheen. Ook Frits wilde hem wel eens dichterbij bekijken. Nadat we wat geld in zijn hoed hadden gegooid mochten we met hem op de foto, even een statieportret. Het viel op dat Linda van R. wat moeilijk liep, ze bleek last te hebben van een stukje eelt onder haar teen. Aangezien ik pedicure ben geweest en Linda M. net scheermesjes ging kopen was het euvel snel verholpen. Na een kleine operatie liep ze weer als een kievit. Linda M. scoorde trouwens direct een bikini in tijgerprint. Wauw. Om zeven uur konden we weer aan tafel. Er was soep, allerlei koude en warme gerechten en nog keus uit heel veel toetjes en fruit. Meer dan genoeg dus. 's Avonds gaan we maar op tijd naar bed, we hadden tenslotte ruim drie duizend kilometer achter de rug en een nacht niet of nauwelijks geslapen. Frits en Linda M. hebben in het vliegtuig nog wel een tukkie gedaan en Linda van R. en Caty hielden de wacht en hebben wat gebabbeld. Ook moesten we de klok een uur terug zetten, dus acht uur 's avonds voelde als negen uur. Frits ging als eerste douchen (in het bad) en had het gordijn aan de buitenkant laten hangen. We hadden dus een heel waterballet. Achteraf was het bij de dames net zo gegaan. We konden dus in de gang zwemmen, hahaha.

We hadden twee tweekamer appartementen. Beide Linda's deelden er eentje (nr. 452) en Frits en Caty namen de andere (nr. 451). Wel hebben we één bed in de woonkamer keuken gezet, zodat Frits de hele slaapkamer voor zichzelf had. Caty sliep dus bijna in de keukenkastjes, haha. We hadden vanaf ons balkon uitzicht op het zwembad met palmbomen. Linda van R. vond dat ze nog nooit zo'n mooi uitzicht had gehad. Ze genoot er echt van.

Hieronder nog even een panorama foto vanaf onze galerij, rondom in de bergen.

DONDERDAG:

We hebben afgesproken dat we uitslapen. Frits en Caty zijn het eerste wakker en gaan in alle rust ontbijten. Wanneer we terug gaan zijn de gordijnen bij de dames nog dicht. Nou, die kunnen er wat van. Tegen half elf werden ze pas wakker. Er waren nog twee dikke verse krentenbollen van gisteren en met een kop koffie en een sigaretje ging dat er wel in. Vanmorgen liggen we lekker bij het zwembad, het is er rustig.

Half twee gaan we lunchen. Na de lunch weer richting de boulevard en winkeltjes kijken. Linda van R. heeft niet zoveel zomerkleding mee. Ze koopt een leuke spijkerrok, een mooie bloes, een shirt en nog een prachtige zonnejurk. De laatste kleurt fantastisch bij haar haren. Frits ziet een mooi T-shirt. Linda M. koopt een geweldige jurk in tijgerprint, wauw. We pikken even een terrasje op de boulevard aan de fel blauwe Atlantische Oceaan. Zon !

Hierna lopen we over het strand verder richting **Maspalomas**. Hier heb je de bekende duinen, die iedereen bij zonsondergang gezien moet hebben. Er is alleen geen voetpad, dus beginnen we de oversteek en zien later de punt van het hotel vanwaar je dat mooie uitzicht hebt. Over de weg was dus makkelijker geweest, maar we gaan niet meer terug. Het is een prachtig natuurgebied en als je denkt dat je er na die ene duin wel bent, dan sta je voor een helling van vier meter waar je af kan/moet glijden om weer verder te komen. Linda van R. vraagt zich af wie dit wel heeft bedacht en wil als we verder dan de helft zijn weer terug. Het is inderdaad een heel geploeter en op een gegeven moment wilde zelfs ik even rusten, haha. Het heeft een half uur geduurd en was zeer de moeite waard. Het uitzicht dat we kregen was fantastisch, dit vond ook Linda van R. Jullie zijn kanjers ! Frits deed niet anders dan foto's maken. Het hotel Riu was poepie chique en we hebben echt even genoten van hun toilet. Terwijl het nog maar zeven uur was bleek er geen bus meer te gaan, hallo, dan maar met een taxi. Voor € 3,30 waren we thuis en dat hadden we kris kras lopend door Playa del Inglés nooit gevonden en gered. We konden direct aan tafel aanschuiven, een mooie ervaring rijker.

Wanneer je door deze poort van dit chique hotel RIU liep en door de tuin helemaal naar achteren had je dat mooie uitzicht over de duinen waar heel veel mensen komen kijken.

's Avonds hebben we een optreden in ons hotel met Spaanse dans. Een man en twee dames hebben ruim een uur gedanst op mooie muziek. Tussendoor verkleedden ze zich ook nog, maar dat ging heel erg snel. De beide Linda's zaten op een barkruk aan een tafeltje. Frits en ik zaten dichterbij om plaatjes te schieten. Het was weer een mooie dag.

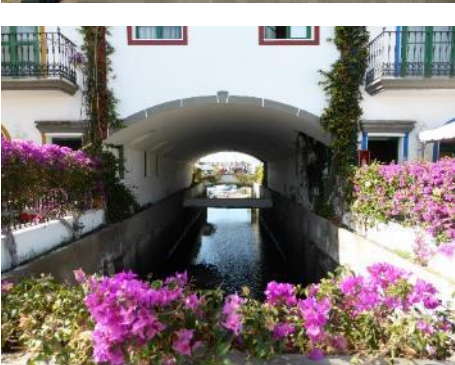

VRIJDAG:

Half acht loopt de wekker af. We hebben afgesproken om acht uur te ontbijten want we gaan met de bus naar de markt in **Puerto Mogán**. Na een heerlijk ontbijtbuffet lopen we kwart voor tien het hotel uit en bij de bushalte op de hoek komt direct onze bus al aan. Geluk. Na eerst een rit met vele stops in het dorp gaan we de snelweg op. We rijden door een rotsachtig gebied en gaan van de ene tunnel door naar de andere, op de terugweg maar even tellen.

Puerto Mogán is van oorsprong een lieflijk vissersdorp en is nu supertoeristisch. Er staan heel wat bussen op de parkeerplaats. We zien inderdaad al gauw de markt en gaan eens kijken wat ze allemaal te koop hebben. Linda van R. ziet een leuke ketting en armbandjes. Linda M. scoort een tijgerbloes en ook een mooie ketting. Frits koopt een mooie pet van Gran Canaria met een kameel er op. Half twaalf hebben we een tafeltje bemachtigd op een terras aan het strand. Later gaan we een eindje wandelen langs de promenade, eten een heerlijk gevuld broodje en nemen nog wat te drinken. Het dorpje heeft veel watertjes tussen de huizen en overal bloeit in alle kleuren de bougainville. Schitterend.

We willen nog naar de visafslag, maar dat is toch iets te ver lopen en halverwege lokt Caty ons terug. Weet je waarmee? Ze heeft gezien dat je met een boot een stuk van de terugreis kan varen. Als laatste stappen we de boot op en vinden nog plek op het dek. Zo varen we een uur langs de kust. Genieten ! Mooi zo dat blauwe water en al die rotsen vanaf de waterkant. Ook zien we een gedeelte van de weg waar we met de bus langs waren gekomen en verschillende strandjes met mensen die in de zon liggen. Heerlijk. Frits heeft zijn shirt ook maar uit gedaan. Linda M. maakt de ene selfie na de andere. Na een half uur maken we even een tussenstop in **Puerto Rico**. Hier moesten we zelfs overstappen. Wij varen door naar **Arguineguín**. Dit is een nog origineel vissersplaatsje met een scheepswerf waar gewerkt wordt. Er is ook een visafslag. Dus hier geen hoge hotels. Van hier nemen we de bus weer naar Playa del Inglés, daar aangekomen zien we een donkere lucht, maar met een mooie regenboog. Haha, nu zullen we nooit weten hoeveel tunnels we door gegaan zijn.

's Avonds na het eten krijgen Frits en ik bezoek van de beide Linda's en spelen we een spelletje Memory, altijd gezellig. Even later gaan we naar buiten op zoek naar vertier. Er is niet veel te doen, maar toch vinden we nog wat winkeltjes open. Frits ziet en koopt zelfs nog weer een mooi T-shirt. Daarna gaan we nog even gezellig naar onze hotelbar.

Half acht 's morgens wordt er aan de deur geklopt. Het is Linda M. die me komt vertellen dat ze geen warm water heeft. Grrrr, hahaha. Hierdoor waren we allemaal op tijd op en hebben we vroeg ontbeten. Linda M. heeft kaarten geschreven en dan nemen de dames op hun balkon nog even een sigaretje. Van 10-13 uur liggen we onder de palmbomen bij ons zwembad. Het hotel heeft vier zwembaden, dus voor elk eentje. Dit bad is iets warmer dan de anderen. Er ligt een Nederlands stel naast ons, al poepie bruin. In de wintermaanden zijn er veel ouderen op Gran Canaria. Linda M. valt hier nu echt op. Boven ons hangen als in een cirkel donkere wolken, dreigend, maar we hielden het droog. De temperatuur uit de wind is lekker. Na het eten om half twee hebben we even een tukkie gedaan.

Daarna naar het strand, het was stil en verlaten. We waaiden zowat uit onze verschoning, haha. Om op het strand te komen kon je een trap af van 122 traptreden en als je dan tien minuten langs het strand liep had je daar restaurantjes, winkeltjes, de EHBO, de politie en een lift die je kon gebruiken om weer boven te komen. Gelukkig maar.

Hierna een auto gehuurd voor morgen, eentje met open dak, het is hier tenslotte zomer.

Omdat het dan zondag is hebben we eerst proviand ingeslagen, je weet maar nooit.

Met ons viertjes gezellig cappuccino gedronken op de meidenkamer, nu waren Frits en ik op visite. Om half negen was er een zanger in de bar van ons hotel en die gaf een optreden van anderhalf uur. Linda van R. en Frits zaten vooraan en genoten. Half elf naar bed, trusten.

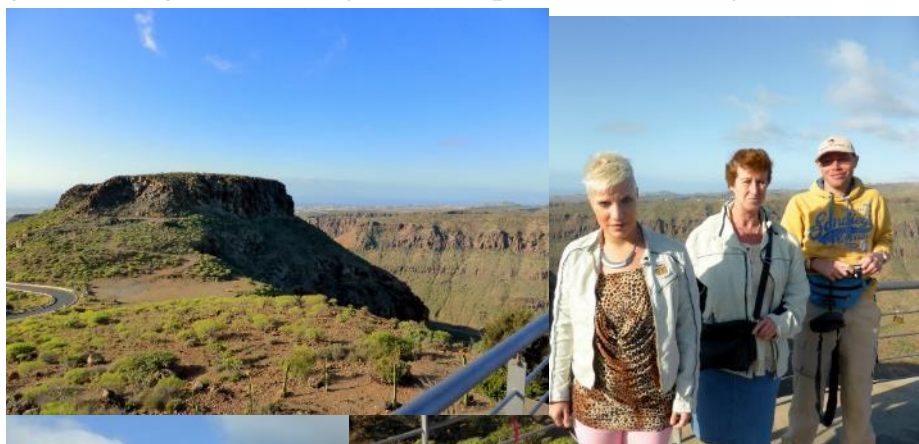

ZONDAG:

Half acht, Linda M. klopt aan onze deur: "Hebben jullie je verslapen?" Nee hoor !

Om negen uur melden we ons bij de autoverhuurder. We krijgen een tamelijk nieuwe witte Renault Grand Modus mee met open dak. Toppie. We nemen route 60 richting **Arteara**. We klimmen behoorlijk, hebben links een steile afgrond met een enorm vergezicht. We zien de Spaanse Tafelberg en maken even een foto. Dan door naar Arteara, hier wilden we een kameeltochtje maken, maar de kamelen hebben zondagsrust en liggen verderop in het dal te zonnebaden. Dan gaan we door richting **Fataga**. De omgeving is geweldig mooi. Linda van R. zegt: "Dit zie je bij ons niet. Ze geloven het nooit als je dit moet vertellen. Hoe kan je het uitleggen wat je ziet?" Linda, je kan nu mooi dit verslag laten zien ! Links zien we prachtige palmen en rechts een sinaasappel boomgaard, dan links weer citroenen. Echt. Er groeien en bloeien hier ook levensgrote cactussen. Bij Fataga aangekomen is er gelukkig een benzinepomp en kunnen we gelukkig tanken. Hier pikken we ook even een terrasje en nemen Amerikaanse koffie. Zie je Linda van R. met die sinaasappelboom? Geweldig toch?!

We gaan weer verder. Na een tijdje op een kruising pak ik even mijn kaart er bij. Hier rechts af ? Ja, want als we rechtdoor gaan zijn we vast voor het donker niet de bergen uit en dat wil ik beslist wel. Dus van hier wegnummer 65 en dan de 550 en nu wordt het echt spannend. We slingeren van links naar rechts en gaan van boven naar beneden en andersom. Bochten waar je niks ziet aankomen; dus dat is bij elke bocht toeteren. Dat mag hier, dat is veiliger. Om de beurt zitten we voorin. Het is een geweldige rit dwars door de bergen, met mooie uitzichten en prachtige kleuren van de natuur. Af en toe kan ik even stilstaan om een plaatje te schieten. Ik rij heel rustig en wanneer ik een paar auto's achter me heb zet ik de Renault even ergens aan de kant zodat ze kunnen passeren. Verder zien we het meest motoren in groepjes en heel veel racefietsers. Verder gaat het richting **Agüimes** en vandaar via een klein weggetje naar "Monumento Natural Barranco de **Guadeque**". Hier zijn nog bewoonde grotwoningen en daar gaan we op bezoek. We zijn benieuwd. Kijk je mee ?

FATAGA

QUADEQUE

Na dit bijzondere bezoek bij deze oude grotbewoner gaan we weer. We zijn zeer onder de indruk en zouden zo niet graag willen wonen. Alhoewel ? Er is een woning te koop! Haha.

We gaan naar **Agüimes**. Frits mag rijden. Grapje ! Het is een origineel Canarische stadje. Het staat er vol met auto's en we rijden drie keer een rondje voor een plekje. We gaan op het geluid af en zien terrasje met alleen maar Spanjaarden. Verderop horen we zingen en het lijkt uit de kerk te komen. We lopen er heen en zien dat er op het kerkplein, het Plaza de San Antón een dorpsfeest aan de gang is. Dàt is even gezellig, leuke volksmuziek, mensen in Spaanse klederdracht en nauwelijks een toerist te zien. Hier blijven we een uurtje en maken dan even een rondwandeling door dit typisch Spaanse stadje. Hierna willen we via de oude weg terug naar Playa del Inglés, maar net als in Nederland wijzen alle borden alleen maar naar de snelweg. Bij ons hotel parkeren we ergens de auto, want vanavond na het eten gaan we weer op stap. We kijken dan nog één keer naar de ondergaande zon in Maspalomas. En daarna nemen we een drankje in **Center Yumbo**. Top ! We hebben echt genoten vandaag !

MAANDAG:

Het was ons plan om vandaag te zonnebaden. Van half tien tot half één zijn we bij het zwembad geweest. Het was licht bewolkt en eindelijk windstil. Frits had contact met een Duitse jongen (ook met handicap zoals Frits zei). Ze deden: "Mens erger je niet". Gezellig. Frits en Caty hebben nog gezwommen, de Linda's bleven wijselijk op hun ligbedje. Brrrr. Na de lunch (ook dan heb je warm en koud buffet) gaan we naar het strand. We zoeken een plekje, maar binnen een kwartier is iedereen die er ligt weg. Het is bewolkt, maar we bleven hopen op zon. We willen toch minstens één keer die blauwe Oceaan in ! En ja hoor, de zon kwam terug. De wind ging stevig te keer. Frits heeft zich ondertussen prima vermaakt met het graven van een kuil en hij maakte een heel hunebed met stenen die er lagen. Hoorde je hem ook neuriën? Linda M. en Caty zijn in zee geweest, dapper hè?! Linda van R. lijkt het niks, zij houdt het liever droog. Groot gelijk meid ! Tegen half vijf lopen we naar het centrum aan de promenade en pikken een terrasje in de zon, daar komt een mens van bij.

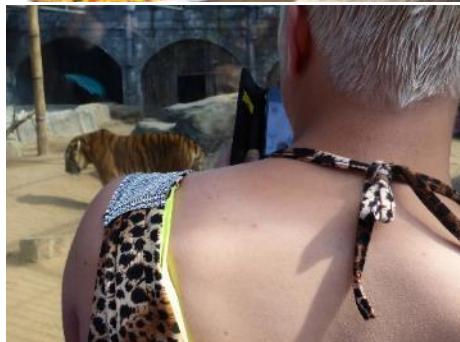
's Avonds zou er een reptielenshow zijn in de bar, maar dat ging niet door. Frits en Linda M. vinden het jammer, maar Linda van R. en ik zijn er blij om, haha. We gaan er wel zitten met onze eigen zoutjes en Pim Pam Pet. Wat kan je drinken met een A ? Frits: "appelsap", wat kan je verzamelen met een A ? "Alles" zegt Frits en hij heeft helemaal gelijk.

DINSDAG:

Vanmorgen begint onze allerlaatste vakantiedag. De zon schijnt en Linda van R. heeft haar nieuwe zomerjurk aangetrokken. Het staat fantastisch. We gaan met een speciale bus naar het Crocodilo Park in **Los Corralillos**. De bus vertrekt bij een hotel aan het einde van de Avenue de Italia. We zijn er zo, maar de bus is te laat. Goed, tegen half twaalf zijn we na een leuk ritje bij het park. Hier staat een bord dat de tijgers om twaalf uur worden gevoerd, de krokodillen om één uur en de apen om vier uur. Maar op mijn vraag hoe laat de bussen terug gaan, krijg ik als antwoord: "De enige bus die terug gaat vertrekt om twee uur". Oeps. We kijken eerst wat rond zien apen, kippen, cavia's en koeien en zorgen dan dat we voor twaalf uur bij de tijgers zijn. We krijgen alleen het mannetje gezien. Hij zit bij Linda M. op de schouder. Zie je dat? Je kan wel zien dat het familie van haar is, ze hebben hetzelfde velletje, hahaha. Hierna eten we onze lunch op en gaan we naar de krokodillen. Frits wordt officieel op de foto gezet à € 6,00. Het lukt mij ongezien om er ook een foto van te maken. We zitten op een tribune en dan komen de dierenverzorgers langs met krokodillen eieren en babykrokodillen. Ook die ene van drie jaar en ongeveer 60 cm. mag iedereen nu gratis bevoelen, de onderkant is fluweelzacht. Wie aait er nu een krokodil, straks bijt hij in je bil ?! Er liggen wel dertig krokodillen vrouwtjes, met maar één mannetje. Nou, mannetje? Hij is wel vijf tot zes meter lang. Twee mannen gaan de poel in om ze in beweging te krijgen. Met vlees en een stok waar ze af en toe even mee prikken. Arme krokodillen, maar het werkt wel. Het was een avontuur en doordat we vlug naar de bus moesten vergaten we de foto.

's Middags hadden we onze laatste strandwandeling en die was spectaculair (zie foto). Na het eten en de koffers inpakken kregen we onze welverdiende Vakantiediploma's. Daarna hebben we aan de overkant van ons hotel nog een terrasje gepikt. Hier was karaoke en dat was heel gezellig, er deden veel mensen aan mee. Twaalf uur lagen we op bed, een latertje.

WOENSDAG:

We worden twintig over tien opgehaald door de bus om naar het vliegveld te gaan. Onderweg zien we een oud verroest vliegtuig staan. Zouden we hiermee moeten? Ons geld was op, dus vast wel. Maar nee, de bus rijdt door en even later komen we bij het vliegveld waar Frits ons vliegtuig ziet staan, gelukkig. We checken in en gaan vijf over één de lucht in. We vliegen nu met Air Berlin. Hier komen ze niet vier keer langs met drinken, maar twee keer, maar dan mag je wel koud en warm drinken bestellen. Ook de sandwiches komen weer voorbij, lekker. Frits zit eerst weer bij het raampje, maar halverwege is er geruild en gaat Linda van R. daar zitten. Ze kijkt haar ogen uit, want zoiets heeft ze nog nooit gezien. Het is natuurlijk ook elke keer weer een schitterend gezicht; vliegen over zee, de bergen, het land en de inmiddels verlichte steden. We vliegen in vier uur en een kwartier de tijd tegemoet. Na de landing duurt het altijd weer een tijd dat de koffers van de band komen en het geduld vooral van Linda van R. en Frits wordt daarmee wel op de proef gesteld. In Düsseldorf staat Hans al op ons te wachten, hij brengt ons weer naar Utrecht. Onderweg nemen we nog een friet met milkshake bij de Mac Drive en dan zijn we geheel volgens geplande tijd weer bij Het Bastion Hotel. Linda van R. haar taxi staat er al en ook Frits zijn ouders zijn aanwezig. Even later komt ook Leo om Linda M. op te halen.

We hadden een prachtige vakantie en we hebben met elkaar genoten van alle mooie dingen die we gezien en gedaan hebben. Het was bijzonder zo'n kleine groep te begeleiden en ik heb het met liefde gedaan. Hopelijk tot ziens op een andere Tendensreis of op de reünie in november. Jullie zijn helemaal top !

Lieve groet van *Caty Boef*.

Tendens Vakanties
Hoefbladlaan 6-12
6841 CD Arnhem
Tel. 026-3392367
www.tendensvakanties.nl